

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْعَاشِيَةِ ﴿١﴾

فولادوند: آیا خبر غاشیه به تو رسیده است

مکارم: آیا داستان «غاشیه» (روز قیامت که حوادث وحشتناکش همه را می‌پوشاند) به تو رسیده است؟!

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾

فولادوند: در آن روز چهره‌هایی زیبوند

مکارم: چهره‌هایی در آن روز خاشع و ذلت بار است.

عَامِلَةٌ تَأْتِبَةٌ ﴿٣﴾

فولادوند: که تلاش کرده رنج [بیهوده] برده‌اند

مکارم: آنها که پیوسته عمل کرده و خسته شده‌اند (و نتیجه‌ای عائدشان نشده).

تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾

فولادوند: [ناچار] در آتشی سوزان درآیند

مکارم: و در آتش سوزان وارد می‌گردند.

تُسْقَى مِنْ عَيْنِ آنِيَةٍ ﴿٥﴾

فولادوند: از چشمه‌ای داغ نوشانیده شوند

مکارم: از چشمه‌های فوق العاده داغ به آنها می‌نوشانند.

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ﴿٦﴾

فولادوند: خوراکی جز خار خشک ندارند

مکارم: طعامی جز از ضریح (خار خشک تلخ و بد بو) ندارند.

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنَ جُوعٍ ﴿٧﴾

فولادوند: [که] نه فربه کند و نه گرسنگی را باز دارد

مکارم: غذایی که نه آنها را فربه می‌کند و نه گرسنگی را فرو می‌نشانند!

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿٨﴾

فولادوند: در آن روز چهره‌هایی شادابند

مکارم: چهره‌هایی در آن روز شاداب با طراوت است.

لِسَعِيهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾

فولادوند: از کوشش خود خشنودند

مکارم: چرا که از سعی و تلاش خود خشنود است.

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾

فولادوند: در بهشت برین‌اند

مکارم: در بهشتی است عالی!

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لَآغِيَةً ﴿١١﴾

فولادوند: سخن بیهوده‌ای در آنجا نشنوند

مکارم: که در آن هیچ سخن لغو و بیهوده‌ای نمی‌شنوی.

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾

فولادوند: در آن چشمه‌ای روان باشد

مکارم: در آن چشمه‌های جاری است.

فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾

فولادوند: تخت‌هایی بلند در آنجاست

مکارم: در آن تخت‌های زیبای بلند است.

وَأَكْوَابُ مَوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾

فولادوند: و قدح‌هایی نهاده شده

مکارم: و قدح‌هایی که در کنار این چشمه‌ها نهاده.

وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾

فولادوند: و بالش‌هایی پهلوی هم [چیده]

مکارم: و بالش‌ها و پشتی‌های صف داده شده.

وَزَرَائِبُ مُبْتَوِّثَةٌ ﴿١٦﴾

شبکه‌ی رشد، شبکه‌ی ملی مدارس ایران

فولادوند: و فرشهایی [زریفت] گسترده

مکارم: و فرشهای فاخر گسترده!

﴿١٧﴾ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾

فولادوند: آیا به شتر نمی‌نگرند که چگونه آفریده شده

مکارم: آیا آنها به شتر نمی‌نگرند چگونه آفریده شده ؟

﴿١٨﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾

فولادوند: و به آسمان که چگونه برافراشته شده

مکارم: و به آسمان نگاه نمی‌کنند که چگونه بر پا شده ؟

﴿١٩﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾

فولادوند: و به کوهها که چگونه برپا داشته شده

مکارم: و به کوهها که چگونه در جای خود نصب گردیده ؟

﴿٢٠﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾

فولادوند: و به زمین که چگونه گسترده شده است

مکارم: و به زمین که چگونه مسطح گشته ؟

﴿٢١﴾ فَذَكَرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكَّرٌ ﴿٢١﴾

فولادوند: پس تذکر ده که تو تنها تذکردهنده‌ای

مکارم: پس تذکر ده تو فقط تذکر دهنده‌ای.

﴿٢٢﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ﴿٢٢﴾

فولادوند: بر آنان تسلطی نداری

مکارم: تو مسلط بر آنها نیستی که مجبورشان (بر ایمان) کنی.

﴿٢٣﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾

فولادوند: مگر کسی که روی بگرداند و کفر ورزد

مکارم: مگر کسی که پشت کند و کافر شود.

﴿٢٤﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾

فولادوند: که خدا او را به آن عذاب بزرگتر عذاب کند
مکارم: که خداوند او را به عذاب بزرگ مجازات می‌کند.

إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾

فولادوند: در حقیقت بازگشت آنان به سوی ماست
مکارم: مسلما بازگشت آنها به سوی ما است.

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

فولادوند: آنگاه حساب [خواستن از] آنان به عهده ماست
مکارم: و مسلما حساب آنها با ما است.

